

Dosarul nr. 3ra-177/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul central) – M. Țurcan,
Instanța de apel: CA Chișinău – N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu,

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux”,

în cauza civilă la acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Catol Lux” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 07 decembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din data de 18 mai 2017,

CONSTATĂ:

Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” (*în continuare SRL „Catol Lux”*) la data de 30 ianuarie 2017 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, în procedura de contencios administrativ, împotriva Biroului Vamal Centru (*anterior Chișinău*) și Serviciului Vamal, prin care a solicitat aplicarea metodei 1 de determinare a valorii în vamă a mărfii, anularea actului de inspecție nr. IM4I78545 din 24 noiembrie 2016, recalcularea și restituirea taxelor plătite excesiv în mărime de 3 865,20 lei. (f.d. 3-5)

În motivarea acțiunii a indicat, că la data de 24 noiembrie 2016 SRL „Catol Lux” în baza declarației vamale a importat mărfuri destinate comercializării pe teritoriul Republicii Moldova, în valoare de 20 451,24 dolari SUA și cheltuieli de transport în sumă de 1 730 dolari SUA, or, potrivit contractului încheiat între SRL „Cargo- Master” și SRL „Catol Lux” nr.1100 NS din 08 octombrie 2016, suma contractului este de 1 730 dolari SUA, echivalentul a 34 978,53 lei.

La data de 24 noiembrie 2016 Biroul Vamal Chișinău a stabilit valoarea în vamă a mărfii majorând cheltuielile de transport pentru marfa importată la suma de 49 536,08 lei. Biroul Vamal Chișinău la determinarea valorii în vamă a mărfii a aplicat metoda de rezervă 6 cu majorarea cuantumului obligației de import de la suma de 119 185,17 lei la suma de 123 050,37 lei, iar la solicitarea declarantului SRL „Catol Lux” de a explica cum s-a ajuns la această sumă, organul vamal nu a explicat.

SRL „Catol Lux” la data de 25 noiembrie 2016 a înaintat cerere prealabilă, prin care a solicitat aplicarea metodei 1 de determinare în vamă a mărfii, anularea actului de inspecție nr. IM4I78545 din 24 noiembrie 2016, iar prin răspunsul nr.28/11-29911 din 27 decembrie 2016 s-a respins cererea ca fiind neîntemeiată.

În opinia declarantului actul de inspecție nr.IM4I78545 din 24 noiembrie 2016 privind majorarea cheltuielilor de transport este ilegal și contrar legii, din care considerent urmează a fi anulat, ori potrivit facturii Pro Forma Invoice nr.241116/2 din 24 noiembrie 2016, suma cheltuielilor de transport este de 1 730 dolari SUA, echivalentul sumei de 34 978,52 lei.

Consideră că la adoptarea și emiterea actului de inspecție nr.IM4I78545 din 24 noiembrie 2016 Biroul Vamal Chișinău a încălcat prevederile art.10 al Legii cu privire la tariful vamal nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997, de asemenea, în lipsa unor motive întemeiate, a dispus majorarea cheltuielilor la suma de 49 536,08 lei, fără a verifica actele prezentate de către SRL „Catol Lux”.

În opinia reclamantei organul vamal nu a motivat necesitatea aplicării metodei de rezervă, ceea ce contravine prevederilor art.17 din Legea menționată supra, nu a făcut referire la sursele utilizate pentru determinarea valorii în vamă, dar dimpotrivă a făcut referire la prețurile utilizate obligatoriu de către organul vamal la verificarea determinării valorii în vamă, astfel, suma de 49 536,08 lei a fost calculată abuziv deoarece la calcularea acesteia Biroul Vamal Chișinău a ignorat legislația vamală aplicabilă.

La declararea valorii mărfii în vamă SRL „Catol Lux” a prezentat declarațiile vamale, precum și toate documentele necesare, însă Biroul Vamal Chișinău nu a ținut cont de acestea, iar din actele prezentate de declarant rezultă univoc valoarea reală a mărfii și în prezența acestora, autoritatea vamală urma să admită metoda indicată de declarant.

Consideră SRL „Catol Lux”, că organul vamal poate aplica o altă metodă de determinare a valorii mărfii în vamă numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

La caz, SRL „Catol Lux” a prezentat toate documentele justificative care permit determinarea valorii reale a cheltuielilor de transport și anume factura Seria VI nr.9568243 din 24 noiembrie 2016, eliberată de compania de transport, în sumă de 34 978,52 lei, cât și contractul comandă.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din data de 18 mai 2017 s-a respins acțiunea înaintată de către SRL „Catol Lux”, ca neîntemeiată. (f.d. 69, 75-78)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 07 decembrie 2017 a respins apelul declarat de către SRL „Catol Lux”, a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din data de 18 mai 2017. (f.d. 113, 114-132)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 21 decembrie 2017 SRL „Catol Lux” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 136-142)

În motivarea recursului recurenta a indicat, că atât prima instanță cât și instanța de apel au interpretat eronat normele de drept material.

Menționează, că Biroul Vamal Chișinău în lipsa unor motive întemeiate a indicat, că SRL „Catol Lux” în declarația vamală a introdus careva date eronate, fapt ce nu corespunde realității, ori SRL „Catol Lux” a declarat cheltuielile de transport în mărime de 1 730 dolari SUA, fapt confirmat prin factură și contractul de transport, care au fost anexate la declarația vamală, iar Biroul Vamal Chișinău nu a demonstrat existența unor discrepanțe între prețul declarat de către SRL „Catol Lux” și valoarea mărfurilor identice anterior importate.

Insistă, că declarantul a prezentat acte din care rezultă că valoarea mărfii importate corespunde valorii tranzacției cu marfa respectivă sau în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

Recurenta consideră, că intimatul nu a motivat necesitatea aplicării metodei de rezervă 6 la determinarea valorii în vamă a mărfii.

La data de 16 februarie 2018 Biroul Vamal Centru a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil. (f.d. 150-151)

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 07 decembrie 2017, recursul depus de către SRL „Catol Lux” la data de 21 decembrie 2017 este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SRL „Catol Lux” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „Catol Lux” asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Catol Lux” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431, alin. 1, art. 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas